

नेष्टारमुन्नेतारमित्यध्वर्यून् ब्रह्माणं ब्राह्मणाहसिनमाग्नीध्रं पोतारमिति ब्रह्मणो
होतारं मैत्रावरुणमहावाकं यावस्तुतमिति होतृन् उद्गातारं प्रस्तोतारं प्रतिहर्तारं
सुब्रह्मण्यमित्युद्गातृन् सदस्यं सप्तदशं कौषीतकिनः समामनन्ति स सर्वकर्मणा-
मुपद्रष्टा भवतीति ।

तत्पुरुषा इतरे यथावेदम् ॥ ८ ॥ इतरे द्वादशऽर्त्विजो तेषामाद्यानां ब्रह्मा-
दीनां चतुर्णां पुरुषाः आदेशकारिणोऽनुचराः सेवकाः यथावेदमिति ये यदेदवि-
हितस्य कर्मणः कर्तारस्ते तत्पुरुषाः । यथावेदमित्यनेन ब्रह्मपुरुषा न ज्ञायन्तः इति
तान्स्वयमेवाह ।

ब्राह्मणाहस्यग्नीत्पोतारो ब्रह्मणः ॥ ९ ॥ प्रधानपुरुषवरणेन तद्वशव-
र्तिवात्तेऽपि वृता एव भवन्ति । प्रधानपुरुषे कार्यान्तरासक्तेऽन्यत्रगते वा तदीयं
कर्म तत्पुरुषैरेव कर्तव्यम् नान्यपुरुषैरिति । पुरुषाणामपि पूर्वपूर्वेण करणसम्भवे
नोत्तरेण ॥ वरणानन्तरं वृतानां मधुपर्केण प्रत्येकमर्हणं कुर्यात् । यद्य-
माणास्त्विज इति पारस्करवचनात् (१. ३) एकस्मिन्नपि वर्षे यदा बहवः सोम-
यागाः क्रियन्ते तदा प्रतिसोमयागं मधुपर्केण ऋविजामर्हणं भवत्येव यद्यप्यसकृ-
त्संवत्सरस्य सोमेन यजेत कृतार्था एवैनं याजयेयुर्नाकृतार्था इति श्रुतेरिति
पारस्करेणोक्तत्वात् (१. ३) । ततः पुण्याहवाचनम् दक्षिणादानम् यज्ञमानाय सोम-
समर्पणम् । माङ्गल्याशीर्वादादि च कृत्वा देवयजनप्रार्थनं यज्ञमानः कुर्यात् तथा
हि (पट्टिंश २. १०) अग्निर्मे होता स मे देवयजनं ददात्वित्युपांशूक्ता होतर्देवय-
जनं मे देहोत्युच्चैः एवं सर्वत्र ज्ञेयम् आदित्यो मेऽध्वर्युः स ददातु अध्वर्यो
दे देहि चन्द्रमा मे ब्रह्मा स ब्रह्मन्दे पृथ्वी मेऽउद्गाता स उद्गातर्दे
आपो मे होत्राशसिनः ते मे देवयजनं ददतु होत्राशसिनो देवयजनं मे दत्त
रश्मयो मे चमसाध्वर्यवस्ते मे देवयजनं ददतु चमसाध्वर्यवो देवयजनं मे दत्तेति ।
देवयजनं जोषयन्ते ॥ १० ॥ ते वृता ऋविजः सयज्ञमाना देन्ते सेवन्ते ।
देवा इज्यन्तेऽस्मिन्निति देनम् सकलप्रयोगाङ्गभूतो भूमिप्रदेशः युक्तमिदं देन-
मित्येवं परस्परं संवदन्तोऽत्रैव यागः कर्तव्य इत्येवमध्यवसायं कुर्वन्ति ।

उच्चतमम् ॥ ११ ॥

परितः समीपवर्तिप्रदेशेभ्यो यदतिशयेनोच्चम् ।